

## घोलं

इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । वदरः २ गोप-  
घोषटा ३ शृगालकोलिः ४ कपिकोलिः ५ ।  
इति काचित् रत्नमाला ॥ हस्तिकोलिः ६ वदरी-  
च्छदा ७ कर्कस्युः । इति रत्नकोषः ॥ पूगच्छः ।  
इति मेदिनी । टि । १४ ॥ ( यथा, उत्तरस्थाने  
त्रिंशोऽध्याये वाभटेनोक्तम् ।

“घोषटाफलत्वग्लवणं सलाचं

ब्रुकस्य पत्रं वनितापयश्च ।

सुगर्कदुग्धान्वित एष कल्को

वर्तीकृतो हन्यचिरेण नाडीम् ॥”)

गोनसः, पुं, ( गोनसः + पृषोदरादित्वात् साधुः । )  
गोनसः । तिलितुससर्पः । इति हेमचन्द्रः । ४ ।  
३६२ ॥ ( काचित् मूढन्यमथोरपि दृश्यते ॥ )

घोरं, स्त्री, ( ह्यते वध्यतेऽनेनेति । हन् + “हन्ते  
रच् घुर च ।” उणां । ५ । ६४ । इति अच्  
घातोर्घुरादेशश्च । ) विषम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोरः, पुं, ( घोरयति भयानकरसन्निमित्तीभव-  
तीति । घुर + अच् । यद्वा, हन्ति विनाशयति  
रुद्ररूपेण इति । हन् वधे + “हन्तेरच् घुर  
च ।” उणां । ५ । ६४ । इति अच् घातोर्घुरा-  
देशश्च । ) शिवः । भयानके त्रि । इति हेम-  
चन्द्रः ॥ ( यथा, मनुः । १२ । ५४ । [ चयात् ।

“बहुन् वर्षगणान् घोरान्नरकान् प्राप्य तत्-  
संसारान् प्रतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्रिभान् ॥” )

घोरदर्शनः, पुं स्त्री, ( घोरं भयानकं दर्शनं यस्य । )  
उलूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भयानकरूपे  
त्रि ॥ ( यथा, रामायणे । १ । १ । ५५ ।

“मार्गमागो वने सौतां राक्षसं सन्दर्श ह ।  
क्षत्र्यं नाम रूपेण विकृतं घोरदर्शनम् ॥” )

घोरपुष्यं, स्त्री, कांस्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
घोरघुयमपि पाठः ॥

घोररासनः, पुं, ( घोरं भयानकं रासनं शब्दे-  
यस्य । ) शृगालः । इति शब्दरत्नावली ॥

घोररासी, [ न ] पुं, ( घोरं यथा तथा रसति शब्दं  
करोतीति । रस शब्दे + णिनिः । ) शृगालः ।  
इति हेमचन्द्रः । ४ । ३५६ ॥

घोरा, स्त्री, ( घोरति भयानकरसन्निमित्तीभव-  
तीति । घुर + अच् + टाप् च । ) रात्रिः । इति  
त्रिकाण्डशेषः ॥ देवहाली लता । इति राज-  
निर्घण्टः ॥ ( गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५५ ।

“घण्टारवप्रिया घोराघौघविभ्रंसकारिणी ॥”  
रविसंक्रान्तिविशेषः । इति ज्योतिषम् ॥ यथा,  
तिथितत्त्वे रविसंक्रान्तिप्रकरणे ।

“मन्दा मन्दाकिनी ध्वाञ्ची घोरा चैव महोदरी ।  
राक्षसीमिश्रिता प्रोक्ता संक्रान्तिः सप्रधा नृप ॥  
मन्दा भ्रुवेषु विज्ञेया न्दौ मन्दाकिनी तथा ।  
क्षिप्रे ध्वाञ्ची विजानीयाद्रूपे घोरा प्रकीर्णिता ॥” )

भयानका ॥ ( यथा, कालीध्याने ।  
“करालवदनां घोरां सुक्तकेशीं चतुर्भुजाम् ॥” )

घोलं, स्त्री, ( घुञ्जते आलोच्यते यत् । घुट + अच् ।  
पृषोदरादित्वात् साधुः । ) ससरं निर्जलं मृधितं  
दधि । ( यथा, मनुस्मृतौ सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ।

## घोषका

“यत्तु सस्त्रेहमजलं मृधितं घोलमुच्यते ॥” )  
तत्पर्यायः । दृष्टाहृतम् २ कालसेयम् ३ अरि-  
ष्टम् ४ गोरसः ५ घलम् ६ मलिनम् ७  
केवलम् ८ भयसन्धिकम् ९ । तस्य भेदाः ।

“तत्रं ह्युदन्दिन्मृधितं पादाद्बुद्धिंस्मुनिर्जलम् ।  
ससारं यद्भवत्तत्रं कदरं तन् प्रकीर्णितम् ॥”  
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अस्य विशेषाः तत्रशब्दे दृश्याः ॥  
घोली, स्त्री, पत्रश्राकविशेषः । तत्पर्यायः । घोलिका  
२ घोलिः ३ कलस्युः ४ कुवकालुका ५ । चैत्र-  
जाताया अस्या गुणाः । लवणत्वम् । रुचिकारि-  
त्वम् । अम्लत्वम् । वातकफनाशित्वम् ॥ आराम-  
घोलिकागुणाः । अम्लत्वम् । रुचत्वम् । रुचत्वम् ।  
वायुनाशित्वम् । पित्तश्लेष्मकारित्वम् ॥ सूक्ष्माया  
जीर्णस्वरनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोषं, स्त्री, ( घोषति शब्दायते इति । घुष विशब्देने  
+ अच् । ) कांस्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

घोषः, पुं, ( घोषति शब्दायन्ते गावो यस्मिन् ।  
घुषिर् विशब्देने + “हलश्च ।” ३ । ३ । १२२ ।  
इति घञ् । ) आभीरपक्षी । ( यथा, रघुः । १ । ४५ ।

“हैयङ्गवीनमादाय घोषद्वानुपस्थितान् ।  
नामधेयानि पृच्छन्तौ वन्यानां मार्गशाखिनाम् ॥” )

घोषति शब्दायते इति । घुष + कर्त्तरि अच् । )  
गोपालः । ( घुष + भावे घञ् । ) ध्वनिः ।  
( यथा, मनुः । ७ । २०५ ।

“तत्र मुक्ता पुनः किञ्चित् तूर्यघोषैः प्रहर्षितः ।  
संविशेत्तु यथाकालमुत्तिष्ठेच्च गतक्लमः ॥” )

घोषकलता । कांस्यम् । मेघशब्दः । इति  
मेदिनी । घे । ११ ॥ मशकः । इति त्रिकाण्ड-  
शेषः ॥ ( वर्णोच्चारणवाच्यप्रयत्नविशेषः । यदुक्तं  
शिचायाम् । २० ।

“संघृतं मात्रिकं ज्ञेयं विवृतं तु हिमात्रिकम् ।  
घोषा वा संघृताः सर्वे अधोषा विवृताः स्फुटाः ॥” )

कायस्थादीनां पङ्क्तिविशेषः । ( यथा, कुलदीपि-  
कायाम् ।  
“वसुवर्षे च सुखौ द्वौ नान्ना लक्षणपूर्व्या ।  
घोषेषु च समाख्यातस्तुभुञ्जमहाकृती ॥” )

घोषकः, पुं, ( घोष एव । घोष + संज्ञायाम् कन् । )  
घोषालता । तत्पर्यायः । धामार्गवः २ । इत्य-  
मरः । २ । ४ । ११७ ॥ घोषकाकृतिः ३ आदानो  
४ देवदानो ५ तुरङ्गकः ६ घोषः ७ घोषालता  
८ । इति शब्दरत्नावली ॥ कौषकालः ९ । इति  
जटाधरः ॥ महाश्वेतं हस्तिघोषातकी ॥ \* ॥

घीतघोषायाः पर्यायः । धामार्गवः १ घीत-  
घोषा २ राजघोषातकी ३ कर्कोटकी ४ महा-  
जाली ५ चूड़ः ६ कौषफला ७ कौषातकी ८ ।  
इति च जटाधरः ॥ \* ॥ श्वेतघोषायाः पर्यायः ।  
घोषातकी १ न्दङ्गी २ जालिनी ३ कृतवेधकः  
४ श्वेतपुष्पा ५ आकृतिच्छ्वा ६ ज्योत्स्ना ७  
इति रत्नमाला ॥

घोषकाकृतिः, पुं, ( घोषकस्य घोषलताया आकृति-  
रिवाकृतिर्यस्य । ) घोषकः । इति रत्नमाला ॥

## घ्राणं

घोषणा, स्त्री, ( घुषिर् विशब्देने + “ग्यासश्रयो  
युच् ।” ३ । ३ । १०७ । इति युच् । ) उच्चैः-  
शब्दः । लोकाविज्ञापनायोच्चैःशब्दितम् । ( यथा,  
कथासरित्सागरे । २४ । ५० ।

“गच्छ भ्रमय कृतस्त्रेव पुरे पटहघोषणाम् ॥” )  
तत्पर्यायः । उच्चैर्घुष्टम् २ । इत्यमरः । १ । ६ । १२२ ॥  
निघुष्टम् ३ घुष्टघोषणम् ४ । इति शब्दरत्ना-  
वली ॥

घोषयित्नुः, पुं, ( घोषयतीति । घुष् + णिच् + बाहु-  
लकात् इत्नुच् । ) ब्राह्मणः । कौकिलः । वन्द्यी ।  
इति शब्दरत्नावली ॥

घोषवती, स्त्री, ( घोषो विद्यतेऽस्याः । घोष +  
मतुप् मस्य वः । स्त्रियां ङीप् । ) वीणा । इति  
हेमचन्द्रः ॥ ( यथा, कथासरित्सागरे । ११ । ३१ ।

“स बभूव शनै राजा सुखेष्केकान्ततत्परः ।  
सदा सिधेवे न्दग्या वीणां घोषवतीं च ताम् ।  
दत्तां वासुकिना पूर्वं नक्तं दिनमवापयत् ॥”  
तथाच तत्रैव । १२ । ३२ ।

“अङ्के घोषवती तस्य कण्ठे गीतश्रुतिरुथा ॥” )  
शब्दविशिष्टे त्रि ॥ ( यथा, महाभारते । १ ।  
२५ । ११ ।

“लं वज्रमतुलं घोरं घोषवांलं बलाहकः ॥” )  
घोषा, स्त्री, ( घोषन्ते मधुकरी यथा । घुष +  
णिच् + घञ् । ) मधुरिकौषधिः । मौरी इति  
भाषा । इति मेदिनी ॥ ( यथा, गारुडे  
१६ अध्याये ।

“घोषामलं सैन्धवश्च तस्मिन्नाशः पतेत्तथा ॥” )  
कर्कोटशङ्गी । इति राजनिर्घण्टः ॥ ( गङ्गा ।  
यथा, काशीखण्डे । २६ । ५५ ।

“घ्राणतुष्टिकरी घोषा घनानन्दा घनप्रिया ॥”  
गायत्रीरूपा भगवती । यथा, देवीभागवते । १२ ।  
६ । ४४ ।

“घृणिमन्त्रमयी घोषा घनसम्यातदायिनी ॥” )  
घोषातकी, स्त्री, श्वेतघोषा । इति रत्नमाला ॥  
( पर्यायार्थस्या यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।  
“घोषातकी न्दङ्गी स्याज्जालिनी कृतवेधनः ।  
श्वेतपुष्पा कृतिच्छ्वा ज्योत्स्नाकौषातकी  
कचित् ॥” )

घ्रा, गन्धोपादाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ( भ्रां-  
परं-सकं-अनिट् । ) जिघ्रति पुष्यं लोकः । इति  
दुर्गादासः ॥

घ्राणं, स्त्री, ( जिघ्रत्यनेनेति । घ्रा + करणे लुगट् ।  
यद्वा, घ्रा + क्तः “हुदविदोन्त्वापिति ।” ८ । २ ।  
५६ । इति निघातस्य नो वा । ) नासिका । इत्य-  
मरः । २ । ६ । १८६ ॥ ( यथा, रघुः । १६ । ११ ।

“घ्राणकान्तमधुगन्धकर्मिणीः  
पानभूमिरचनाः प्रियासखः ॥” )  
न्यायमते घ्राणोन्मिद्यग्राह्यगन्धत्वादि । ( घ्रा +  
भावे लुगट् । आघ्राणम् । यथा, देवीभागवते ।  
१ । १४ । २४ ।

“आलिलिङ्ग सुहुर्वाणं मूर्द्धिं तस्य चकार ह ॥” )  
घ्राते त्रि । इति मेदिनी । घे । ११ ॥